

ПОРЯДОК РЕАГУВАННЯ НА ДОВЕДЕНІ ВИПАДКИ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ) ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСІБ, ПРИЧЕТНИХ ДО БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ)

Розділом II та III Положення «Про політику запобігання та протидію булінгу (цькуванню) у КрНУ», затвердженого наказом ректора КрНУ від 31.12.2021 № 261-1, передбачено наступне.

1. Терміни, що використовуються в Положенні, вживаються у таких значеннях:

кривдник (булер) – учасник освітнього процесу, який вчиняє булінг (цькування) щодо іншого учасника освітнього процесу;

потерпілий (жертва булінгу) – учасник освітнього процесу, щодо якого було вчинено булінг (цькування);

спостерігачі – свідки та (або) безпосередні очевидці випадку булінгу (цькування);

сторони булінгу (цькування) – безпосередні учасники випадку: кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності).

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у законах України

«Про освіту», «Про соціальні послуги», «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні».

2. Проявами, які можуть бути підставами для підозри в наявності випадку булінгу (цькування) учасника освітнього процесу в Університеті, є:

- замкнутість, тривожність, страх або, навпаки, демонстрація повної відсутності страху, ризикована, зухвала поведінка;

- невірноваженість;

- агресивність, напади люті, схильність до руйнації, нищення, насильства;

- різка зміна звичної для особи поведінки;

- уповільнене мислення, знижена здатність до навчання;

- відлюдкуватість, уникнення спілкування;

- ізоляція, виключення з групи, небажання спілкуватися з іншими учасникам освітнього процесу;

- занижена самооцінка, наявність почуття провини;

- поява швидкої втомлюваності, зниженої спроможності до концентрації уваги;
- демонстрація страху перед появою інших учасників освітнього процесу;
- схильність до пропуску навчальних занять;
- відмова відвідувати Університет з посиланням на погане самопочуття;
- депресивні стани;
- аутоагресія (самоушкодження);
- суїцидальні прояви;
- явні фізичні ушкодження та (або) ознаки поганого самопочуття (нудота, головний біль, кволість тощо);
- намагання приховати травми й обставини їх отримання;
- скарги учасника освітнього процесу на біль та (або) погане самопочуття; пошкодження чи зникнення особистих речей; вимагання особистих речей, їжі, грошей; жести, висловлювання, прізвиська, жарти, погрози, поширення чуток сексуального (інтимного) характеру або інших відомостей, які особа бажає зберегти в таємниці;
- наявність фото-, відео- та аудіоматеріалів фізичних або психологічних знущань, сексуального (інтимного) змісту;
- наявні пошкодження або зникнення майна та (або) особистих речей.

Цей перелік проявів не є вичерпним і може свідчити не лише про наявність випадків булінгу (цькування), а й про інші прояви насильства.

3. До булінгу (цькування) в Університеті належать випадки, які відбуваються безпосередньо в приміщенні закладу освіти і на прилеглих територіях (включно з навчальними приміщеннями, приміщеннями для занять спортом чи проведення заходів, коридорами, роздягальнями, вбиральнями, душовими кімнатами, їдальнею тощо) та (або) за межами Університету під час заходів, передбачених освітньою програмою, планом роботи закладу освіти, та інших освітніх заходів, що організуються за згодою ректора, у тому числі дорогою до (із) закладу освіти.

Випадки булінгу (цькування) між учасниками освітнього процесу можуть траплятися поза освітнім процесом в інших місцях, зокрема, на прилеглих до Університету територіях, у гуртожитках Університету, у мережі Інтернет тощо.

4. Ознаками булінгу (цькування) є систематичне вчинення учасниками освітнього процесу діянь стосовно іншої особи та (або) особою стосовно інших учасників освітнього процесу, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, а саме:

- умисне позбавлення їжі, одягу, коштів, документів, іншого майна або можливості користуватися ними, перешкоджання в отриманні освітніх послуг, примушування до праці та інші правопорушення економічного характеру (ознаки економічного насильства);

- словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи (ознаки психологічного насильства);

- будь-яка форма небажаної вербальної, невербальної чи фізичної поведінки сексуального характеру, зокрема, принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, прізвиська, образи, жарти, погрози, поширення образливих чуток (ознаки сексуального насильства);

- будь-яка форма небажаної фізичної поведінки, зокрема, ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, нанесення ударів (ознаки фізичного насильства);

- інші правопорушення насильницького характеру.

Цей перелік ознак не є вичерпним і може включати й інші прояви насильницького характеру.

Психологічне насильство часто може поєднуватися з іншими формами насильства.

Булінгом (цькуванням) вважається також діяння, при вчиненні якого не обов'язково повторюється одна форма насильства (лише фізичне чи психологічне насильство). Вони можуть бути змішаними (при систематичності), проте відбуватися щоразу щодо однієї і тієї ж особи.

За наявності відповідних ознак булінгу (цькування) студенти, батьки, науково-педагогічні або інші працівники Університету зобов'язані повідомити суб'єктів реагування, вказаних у п. 5 розділу II цього Положення.

5. Суб'єктами реагування у разі настання випадку булінгу (цькування) в Університеті (далі – суб'єкти реагування) є:

ректор Університету;

комісія з розгляду випадків булінгу (цькування).

Суб'єкти реагування на випадки булінгу (цькування) в Університеті діють у межах повноважень, передбачених законодавством і цим Положенням. Послідовність суб'єктів, зазначених у п. 5 розділу II цього Положення, не відображає пріоритетності або черговості повідомлення про випадок булінгу (цькування).

6. Суб'єкти реагування вживають заходів, спрямованих на запобігання і протидію булінгу (цькуванню) в Університеті, згідно з Планом заходів, вжиття яких спрямоване на запобігання і протидію булінгу (цькуванню) в Кременчуцькому національному університеті імені Михайла Остроградського.

7. Науково-педагогічні та інші працівники Університету у разі виявлення булінгу (цькування) зобов'язані:

- вжити невідкладних заходів для припинення небезпечного впливу;
- повідомити ректора Університету, або проректора з навчально- методичної роботи, або комісію з розгляду випадків булінгу (цькування), або Студентського омбудсмена, а також одного з батьків *неповнолітньої* особи, яка стала стороною булінгу (цькування);
- за потреби надати домедичну допомогу і викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання екстреної медичної допомоги;
- звернутися (за потреби) до територіальних органів (підрозділів) Національної поліції України.

Невідкладне припинення небезпечного впливу під час випадку булінгу (цькування) є правом і обов'язком кожного учасника освітнього процесу. У разі вжиття заходів із припинення (втручання, відвернення, перешкоджання, реагування) такого впливу слід дотримуватися принципу «пропорційності», тобто шкода, яка заподіяна у результаті впливу (припинення, відвернення), не повинна перевищувати блага, для захисту якого цей вплив застосований.

Подання заяв або повідомлень про випадки булінгу (цькування) в Університеті

1. Учасники освітнього процесу можуть повідомити про випадок булінгу (цькування), стороною якого вони стали чи підозрюють про його вчинення стосовно певної, у тому числі й неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, чи про який отримали достовірну інформацію, суб'єктів реагування .

Заяви або повідомлення про випадок булінгу (цькування) чи підозру щодо його вчинення приймає голова комісії з протидії булінгу (цькуванню) Університету.

Повідомлення можуть бути в усній та (або) письмовій формі, у тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації.

Повідомлення (інформація) про випадок булінгу (цькування), отримані проректором з навчально-методичної роботи в усній формі, мають бути зафіксовані у письмовій формі й зареєстровані відповідно до порядку внутрішнього діловодства.

Подання і розгляд заяв про випадки булінгу (цькування) в Університеті здійснюються згідно із законами України «Про освіту» і «Про звернення громадян» з урахуванням, зокрема:

- конфіденційності й заборони розголошення відомостей, що містяться у зверненнях про особисте життя громадян без їх згоди, та іншої інформації, якщо це ущемлює права й законні інтереси громадян (частина друга статті 30 Закону України «Про освіту» та стаття 10 Закону України «Про звернення громадян»);

- заборони переслідування громадян за подання звернення і неприпустимість примушування їх до його подання (стаття 9 Закону України «Про звернення громадян»).

2. Голова комісії з протидії булінгу (цькуванню) Університету у разі отримання заяви або повідомлення про випадок булінгу (цькування):

- невідкладно у строк, що не перевищує однієї доби, повідомляє територіальний орган (підрозділ) Національної поліції України (підрозділ ювенальної превенції), принаймні одного з батьків або інших законних представників *неповнолітньої* особи, яка стала стороною булінгу (цькування);

- викликає (за потреби) бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання екстреної медичної допомоги;

- повідомляє центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді з метою здійснення оцінки потреб сторін булінгу (цькування), визначення соціальних послуг і методів соціальної роботи, забезпечення психологічної підтримки й надання соціальних послуг;

- скликає засідання комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) не пізніше ніж упродовж трьох робочих днів із дня отримання заяви або повідомлення.

Відповідальність осіб, причетних до булінгу (цькування) передбачено статтею 173-4 Кодексу України про адміністративні правопорушення :

Булінг (цькування), тобто діяння учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого, -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене групою осіб або повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, -

тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене малолітніми або неповнолітніми особами віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років, -

тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

Діяння, передбачене частиною другою цієї статті, вчинене малолітньою або неповнолітньою особою віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років, -

тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

Неповідомлення керівником закладу освіти уповноваженим підрозділам органів Національної поліції України про випадки булінгу (цькування) учасника освітнього процесу -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням до двадцяти процентів заробітку".